31978L0052

L 15/34 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ 19.1.1978

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 13 декември 1977 година
за установяване на критерии на Общността за национални планове за ускорено ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и ензоотичната левкоза по говедата

(78/52/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейска икономическа общност,

като взе предвид Директива 77/391/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за въвеждане на мерки на Общността за ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и левкозата по говедата [1], и по-специално член 13 от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че, когато в Директива 77/391/ЕИО определи основните принципи за намеса на Общността за ликвидирането на бруцелозата, туберкулозата и левкозата, Съветът реши впоследствие да установи минимални критерии, на които трябва да отговарят националните планове за ликвидиране на горепосочените болести, за да могат да се ползват от финансиране от Общността;

като има предвид, че първият от тези критерии се отнася до ускоряването на националните планове, така че кампанията, предприета за ликвидиране на въпросните болести в държавите-членки, където стадата са все още заразени, да могат да бъдат доведени до успешен завършек възможно най-бързо; като има предвид, че за тази цел по възможност едновременно трябва да се вземат или подсилят мерки, засягащи по-специално контрола на добитъка, функционирането на лабораториите и обезщетенията, изплащани за говеда, заклани съгласно плановете за ликвидиране;

като има предвид, че освен това е необходимо, в зависимост от въпросните болести, да се определят условията, при които трябва да се извършват клането, изолацията, почистването и дезинфекцията, както и употребата на някои животински продукти;

като има предвид, че също е важно, с цел да се избегне рискът от повторно заразяване, да се осъществява стриктен контрол на придвижването на добитъка, по-специално между стада с различен санитарен статус, и такова придвижване да се подчини на опеделени тестове;

като има предвид, че следва да се определи датата, на която Директива 77/391/ЕЕС влиза в сила,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

За да се ползва от финансово подпомагане от Общността, предвидена в Директива 77/391/ЕИО, всеки план за ликвидиране, посочен в членове 2, 3 и 4 от посочената директива, трябва по отношение на стадата, за които се прилага, да отговаря най-малко на условията, определени в настоящата директива.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. в случай на бруцелоза по говедата:

   а) стада от говеда тип $Б_1$: стада, чиято предишна клинична история, ваксинация и серологичен статус са неизвестни;

   б) стада от говеда тип $Б_2$: стада, чиято предишна клинична история, ваксинация и серологичен статус са известни и в които се извършват рутинни контролни тестове в съответствие с националните разпоредби за повишаване на статуса на тези стада до тип $Б_3$ или $Б_4$;

   в) стада от говеда тип $Б_3$: стада, свободни от бруцелоза по смисъла на Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине [2], последно изменена с Директива 77/98/ЕИО [3];

   г) стада от говеда тип $Б_4$: официално свободни от бруцелоза стада по смисъла на Директива 64/432/ЕИО;

2. в случай на туберкулоза по говедата:

   а) стада от говеда тип $Т_1$: стада, чиято предишна клинична история и туберкулозно тестван статус са неизвестни;

[1] ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 44.

[2] ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.

[3] ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 81.

б) стада от говеда тип T_2: стада, чиято предишна клинична история и туберкулозно тестван статус са известни и в които се извършват рутинни контролни тестове в съответствие с националните разпоредби за повишаване на статуса на тези стада до тип T_3;

в) стада от говеда тип T_3: официално свободни от туберкулоза стада по смисъла на Директива 64/432/ЕИО;

3. животно, обект на съмнение: всяко животно, което показва симптоми, сочещи за възможно наличие на туберкулоза, бруцелоза или ензоотична левкоза и за което официалната диагноза не е потвърдила или отхвърлила наличието на една или повече от тези болести;

4. официален ветеринарен лекар: ветеринарен лекар, назначен от компетентния централен орган на държавата-членка;

5. транспортни средства: тези части от моторни превозни средства, железопътни вагони и самолети, които са определени за товарене, трюмове на кораби и контейнери за сухопътен, морски или въздушен транспорт.

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 3

Държавите-членки гарантират, че във всички случаи ускорението, предвидено в Директива 77/391/ЕИО, включва значително скъсяване на периода, необходим за успешното завършване на плановете за ликвидиране, в сравнение с времето, необходимо на сега действащите програми.

Мерките, които трябва да се вземат за постигане на това, са следните:

1. Увеличаване на дела на националната популация от говеда, която е подложена на превантивни мерки и мерки за ликвидиране по такъв начин, че по-голямата част или целият такъв добитък да може да бъде поставен или държан под контрол възможно най-скоро.

2. Обезщетенията за животни, заклани по нареждане на официалния ветеринарен лекар, трябва да са изчислени така, че подходящо да компенсират животновъдите.

3. Броят на лабораторния персонал трябва да бъде увеличен и трябва да бъдат подобрени условията за поставяне на диагнози в лабораторията, доколкото все още трябва да се полагат такива усилия, за да се постигне ниво, достатъчно за осъществяване на мерките, определени в точка 1.

4. Мерките, въведени за борба с ензоотичните болести, трябва да се прилагат систематично.

За да гарантират, че ускорението е напълно ефикасно, държавите-членки гарантират, че мерките, посочени в точки от 1 до 4, се прилагат.

Член 4

1. За целите на официалния контрол на придвижването на животните държавите-членки гарантират, че добитъкът постоянно се регистрира и идентифицира.

2. За всяка от болестите, за която съществува план за ликвидиране, държавите-членки изготвят и поддържат официален регистър на стадата от говеда, включени в такъв план, в който списък те са класифицирани съгласно техния санитарен статус.

ГЛАВА II

Специфични разпоредби, свързани с бруцелозата по говедата

Член 5

Държавите-членки гарантират, че съгласно план за ликвидиране на бруцелозата:

а) наличието и съмнението за наличие на бруцелоза задължително и незабавно се съобщават на компетентния орган;

б) всяко терапевтично лечение на бруцелоза се забранява;

в) ако се практикува ваксинация против бруцелоза, тя се извършва под официален контрол, но се прекратява във възможно най-кратък срок, така че стадата да могат да преминат на етапа на стада, официално свободни от бруцелоза.

Член 6

1. Когато в състава на стадото има животно, обект на съмнение за наличие на бруцелоза, компетентните органи гарантират, че във възможно най-кратък срок се извършват официални изследвания, за да се потвърди или отхвърли наличието на тази болест.

До получаване на резултатите от тези изследвания компетентните органи разпореждат:

— стадото да бъде поставено под официален контрол,

— забрана на всяко придвижване от и към стадото, с изключение на разрешение от компетентните органи с цел незабавно клане. Въпреки това, придвижване на кастриран добитък в стопанството може да бъде разрешено от компетентните органи след изолация на животните, обект на съмнение, при условие че кастрираните животни се придвижват към угоителни стада, а след това — към кланицата,

— изолация на животните, обект на съмнение, в рамките на самото стадо.

2. Мерките, посочени в параграф 1, не се отменят, докато официално не се отхвърли наличието или съмнението за наличие на бруцелоза в съответното стадо.

3. Когато официално се потвърди наличие на бруцелоза в дадено стадо, държавите-членки вземат подходящи мерки за предотвратяване на евентуално разпространение на болестта и гарантират по-специално, че:

— всяко придвижване към и от въпросното стадо е забранено, освен с разрешение от компетентните органи с цел незабавно клане; въпреки това, придвижването на кастрираните животни в стопанството може да бъде разрешено от компетентните органи след изолирането и маркирането преди клане на заразените и на считаните от същите органи за заразени животни, при условие че кастрираните животни се придвижват към угоителни стада, а след това — към кланицата,

— животни, при които наличието на бруцелоза е било официално потвърдено, и животни, които може да са били заразени от тях, се изолират в рамките на самото стадо,

— при спазване на условията на Директива 64/432/ЕИО, както и на условията на Директива 78/51/ЕИО на Съвета от 13 декември 1977 г. за продължаване на действието на някои дерогации по отношение на бруцелоза и туберкулоза, предоставени на Дания, Ирландия и Обединеното Кралство [1], добитъкът незабавно се преглежда за бруцелоза,

— животни, при които официално е било потвърдено наличието на бруцелоза, животни, които са дали неблагоприятен резултат на прегледа, предвиден в трето тире и животни, считани от компетентните органи за заразени, се изолират и маркират до тяхното клане съгласно член 7,

— млякото от заразени крави може да се дава за храна на животни от същото стопанство след подходяща топлинна обработка,

— без да се засягат националните разпоредби относно хранителните продукти, мляко от крави от заразено стадо не може да се доставя на мандри, освен за подлагане на подходяща топлинна обработка,

— кланични трупове, половинки от кланични трупове, четвъртинки, части и карантия от заразени животни, предназначени за използване като храна за животни, се обработват така, че да се предотврати заразяване,

— зародиши, мъртвородени телета, телета, умрели от бруцелоза след раждане, или плацента се отстраняват внимателно и се унищожават незабавно, освен ако не трябва да бъдат прегледани,

— слама, сламени постелки или всяка друга материя или вещество, което е било в контакт със заразена крава или теле или с плацента, се унищожава незабавно, като се изгаря или заравя, след като е било накиснато в дезинфекционен продукт,

— официалните правила за контрола на предприятия като екарисажи гарантират, че не съществува опасност от разпространяване на бруцелоза чрез произведени от тях материали,

— оборска тор от заслони или други помещения, използвани от животните, се складира на място, недостъпно за животните от стопанството, обработва се с подходящ дезинфекционен продукт и се съхранява най-малко за три седмици. Използването на дезинфекционен продукт не е необходимо, ако оборската тор е покрита със слой незаразена тор или земя. Течните отпадъци от заслони и други помещения, използвани от животните, трябва да бъдат дезинфекцирани, ако не се събират по същото време, както торта.

Член 7

Държавите-членки гарантират, че след бактериологичен, патологичен или серологичен преглед, животните, при които наличието на бруцелоза е било официално установено и тези, които компетентните органи считат за заразени, се колят под официален контрол във възможно най-кратък срок и не по-късно от 30 дни, след като техният собственик или държател е бил официално уведомен за резултатите от изследванията и, съгласно плана за ликвидиране, за задължението си да заколи съответните животни в рамките на този срок.

Член 8

Държавите-членки гарантират, че:

1. след клането на животните, посочени в член 7 и преди възстановяване на стадото, навесите и другите помещения на стадото, както и всички съдове, оборудване и други предмети, използвани за животните, се почистват и дезинфектират под официален контрол в съответствие с инструкциите, дадени от официалния ветеринарен лекар. Повторното ползване на пасбища, използвани преди от тези животни не може да стане преди изтичане на 60 дневен период от тяхното оттегляне оттам. Въпреки това, компетентните органи могат да освободят от тази забрана кастрирани животни, при условие че тези животни могат да напуснат пасбищата само за да бъдат заклани или че те се прехвърлят към угоителни стада, а след това — към кланицата;

2. всички транспортни средства, контейнери и оборудване се почистват и дезинфектират след транспортиране на животни от заразено стадо или на материали от такива животни, или на материали или вещества, които са били в контакт с такива животни. Зоните за товарене на такива животни трябва да бъдат почистени и дезинфектирани след използване;

[1] ОВ L 15, 19.1.1978 г., стр. 32.

3. дезинфекционният препарат, който трябва да се използва, и неговата концентрация се определят официално от компетентния орган на съответната държава-членка.

Член 9

Държавите-членки гарантират, че след клането на добитъка, посочен в член 7,

— без да се засягат разпоредбите на член 11, нито едно животно не може да напусне съответното стадо, освен ако не е било получено разрешение от компетентния орган с цел незабавно клане. Въпреки това, придвижването на кастрирани животни в стопанството може да бъде разрешено от компетентните органи, при условие че кастрираните животни се прехвърлят към угоителни стада, а след това — към кланицата;

— в съответното стадо се извършват тестове за бруцелоза, за да се потвърди, че болеста е ликвидирана,

— стадото не се попълва с животни за разплод, докато 12 месечните животни, оставени в стадото за такава цел, не преминат един или няколко официални серологични прегледа за бруцелоза. Въпреки това, при животни, които са били ваксинирани в съответствие с разпоредбите на Директива 64/432/ЕИО, не е необходимо този тест да се провежда до 18-месечна възраст.

Член 10

Държавите-членки гарантират, че официалните серологични тестове се извършват в стада от тип $Б_1$ и тип $Б_2$ за времето, до което те станат тип $Б_3$ или тип $Б_4$.

Член 11

Държавите-членки гарантират, че:

i) всички женски животни и всички бикове от стада тип $Б_1$, предназначени за стада тип $Б_2$:

— ако са на повече от 12 месеца, са преминали официално одобрен серологичен тест, проведен в рамките на 30 дни преди прехвърлянето им и се придружават от сертификат за това, издаден от официалния ветеринарен лекар,

— са изолирани непосредствено след пристигането им най-малко за период от 60 дни, а ако са на повече от 12 месеца — са преминали последващ официално одобрен серологичен тест преди приемането им в стадо тип $Б_2$;

ii) всички женски животни и всички бикове от стадо тип $Б_2$, предназначени за друго стадо тип $Б_2$:

— ако са на повече от 12 месеца, са преминали официално одобрен серологичен тест, проведен в рамките на 30 дни преди прехвърлянето им и се придружават от сертификат за това, издаден от официалния ветеринарен лекар,

— по време на прехвърлянето си не са били в контакт с животни от стада с по-нисък санитарен статус;

iii) прехвърляне на животни между стада тип $Б_3$ и $Б_4$ се извършва при спазване на изискванията на Директива 64/432/ЕИО.

Член 12

Държавите-членки гарантират, че:

— се вземат официални контролни мерки за предотвратяване на повторно заразяване чрез други източници на зараза на стада, от които бруцелозата е била премахната,

— всяко придвижване на добитък към и в рамките на стадата, включени в план за ликвидиране, се подлага на официален контрол,

— контролните мерки при придвижване, посочени във второто тире, могат да се прилагат, без да се засягат съществуващите мерки на Общността относно придвижването към и от стадата, свободни от бруцелоза, и стадата, официално свободни от бруцелоза.

ГЛАВА III

Специфични разпоредби относно туберкулозата по говедата

Член 13

Държавите-членки гарантират, че съгласно план за ускорено ликвидиране на туберкулозата:

а) наличието и съмнението за наличие на туберкулоза задължително и незабавно се съобщават на компетентния орган;

б) забранява се:

i) всяко терапевтично или облекчаващо лечение на туберкулозата;

ii) анти-туберкулозна ваксинация.

Член 14

1. Когато в дадено стадо има животно, обект на съмнение за наличие на туберкулоза, компетентните органи гарантират, че във възможно най-кратък срок се извършват официални изследвания, за да се потвърди или отхвърли наличието на тази болест.

До получаване на резултатите от тези изследвания, компетентните органи разпореждат:

— стадото да бъде поставено под официален контрол,

— забрана за всяко придвижване от и към стадото, с изключение на разрешение от компетентните органи с цел незабавно клане,

— изолация на животните, обект на съмнение в рамките на самото стадо.

2. Мерките, посочени в параграф 1, не се отменят, докато официално не се отхвърли наличието или съмнението за наличие на туберкулоза в съответното стадо.

3. Когато официално се потвърди наличие на туберкулоза в дадено стадо, държавите-членки взимат подходящи мерки за предотвратяване на евентуално разпространение на болестта и гарантират по-специално, че:

— всяко придвижване към и от въпросното стадо е забранено, освен с разрешение от компетентните органи с цел незабавно клане,

— животни, при които наличието на туберкулоза е било официално потвърдено, и животни, които може да са били заразени от тях, са изолирани в рамките на самото стадо,

— добитъкът незабавно се преглежда за туберкулоза,

— животни, при които официално е било потвърдено наличието на туберкулоза, животни, които са дали неблагоприятен резултат на прегледа, предвиден в третото тире, и животни, считани от компетентните органи за заразени, се изолират и маркират до тяхното клане съгласно член 15,

— млякото от заразени крави може да се дава за храна на животни от същото стопанство след подходяща топлинна обработка,

— без да се засягат националните разпоредби относно хранителните продукти, мляко от крави от заразено стадо не може да се доставя на мандри, освен за подлагане на подходяща топлинна обработка,

— кланични трупове, половинки от кланични трупове, четвъртинки, части и карантия от заразени животни, предназначени за използване като храна за животни, се обработват така, че да се предотврати заразяване,

— официалните правила за контрола на предприятия като екарисажи гарантират, че не съществува опасност от разпространяване на туберкулоза чрез произведени от тях материали,

— оборска тор от заслони или други помещения, използвани от животните, се складира на място, недостъпно за животните от стопанството, обработва се с подходящ дезинфекционен продукт и се съхранява най-малко за три седмици. Използването на дезинфекционен продукт не е необходимо, ако оборската тор е покрита със слой незаразена тор или земя. Течните отпадъци от заслони и други помещения, използвани от животните, трябва да бъдат дезинфекцирани, ако не се събират по същото време, както торта.

Член 15

Държавите-членки гарантират, че след бактериологичен, патологичен или туберкулозен преглед животните, при които наличието на туберкулоза е било официално установено и тези, които компетентните органи считат за заразени, се колят под официален контрол във възможно най-кратък срок и не по-късно от 30 дни след като техният собственик или държател е бил официално уведомен за резултатите от изследванията и, съгласно плана за ликвидиране, за задължението си да заколи съответните животни в рамките на този срок.

Въпреки това, за животни, чиито преглед за туберкулоза е дал неблагоприятен резултат, без обаче да се показват клинични симптоми на болестта, компетентните органи могат да удължат до не повече от три месеца периода, предвиден в предходния параграф,

— за женско животно, което ще се отели в рамките на три месеца,

— когато те са разпоредили клане на всички животни от стадо, наброяващо повече от 20 глави добитък в район, в който поради технически причини, свързани с капацитета на кланицата, определена за тази цел, клането не може да се осъществи в рамките на 30 дни.

Член 16

Държавите-членки гарантират, че:

1. след клането на животните, посочени в член 15, и преди възстановяване на стадото, навесите и другите помещения на стадото, както и всички съдове, оборудване и други предмети, използвани за животните, се почистват и дезинфектират под официален контрол, в съответствие с инструкциите, дадени от официалния ветеринарен лекар;

2. всички транспортни средства, контейнери и оборудване се почистват и дезинфектират след транспортиране на животни от заразено стадо или на материали от такива животни, или на материали или вещества, които са били в контакт с такива животни. Зоните за товарене на такива животни трябва да бъдат почистени и дезинфектирани след използване;

3. дезинфекционният препарат, който трябва да се използва, и неговата концентрация се определят официално от компетентния орган на съответната държава-членка.

Член 17

Държавите-членки гарантират, че след клането на добитъка, посочен в член 15,

— без да се засягат разпоредбите на член 19, нито едно животно не може да напусне съответното стадо, освен ако не е било получено разрешение от компетентния орган с цел незабавно клане,

— в съответното стадо се извършват тестове за туберкулоза, за да се потвърди, че болестта е ликвидирана,

— стадото не се попълва с животни, докато животните с възраст над 6 месеца, оставени в стадото, не преминат един или няколко официални прегледа за туберкулоза.

Член 18

Държавите-членки гарантират, че според план за ликвидиране на туберкулозата, официално контролираните интрадермални туберкулозни тестове се извършват върху всички животни с възраст над шест седмици най-малко на всеки шест месеца в стада от тип T_1 и T_2 за времето, до което те станат тип T_3.

Член 19

Държавите-членки гарантират, че:

i) всяко животно от стадо тип T_1, предназначено за стадо тип T_2:

— е преминало официален интрадермален туберкулозен тест, проведен в рамките на 30 дни преди прехвърлянето му и се придружава от сертификат за това, издаден от официалния ветеринарен лекар,

— е изолирано непосредствено след пристигането му най-малко за период от 60 дни и е преминало последващ официален интрадермален туберкулозен тест преди приемането му в стадото;

ii) всяко животно от стадо тип T_2, предназначено за друго стадо тип T_2:

— е преминало официален интрадермален туберкулозен тест, проведен в рамките на 30 дни преди прехвърлянето му и се придружава от сертификат за това, издаден от официалния ветеринарен лекар,

— по време на прехвърлянето си не е било в контакт с животни от стада с по-нисък санитарен статус;

iii) прехвърляне на животни между стада тип T_3 се извършва при спазване на изискванията на Директива 64/432/ЕИО.

Член 20

Държавите-членки гарантират, че:

— се вземат официални контролни мерки за предотвратяване на повторно заразяване чрез други източници на зараза на стада, от които туберкулозата е била премахната,

— всяко придвижване на добитък към и в рамките на стадата, включени в план за ликвидиране, се подлага на официален контрол,

— контролните мерки при придвижване, посочени във второто тире, могат да се прилагат, без да се засягат съществуващите мерки на Общността относно придвижването към и от стадата, свободни от туберкулоза и стадата, официално свободни от туберкулоза.

ГЛАВА IV

Специфични разпоредби, свързани с ензоотична левкоза по говедата

Член 21

До влизането в сила на правила на Общността и без да се засяга член 4, трета алинея на директива 77/391/ЕИО, се прилагат националните разпоредби за откриване на левкоза и за класификация на стадата по отношение на левкозата.

Член 22

Държавите-членки гарантират, че съгласно план за ликвидиране на левкозата,

а) наличието и съмнението за наличие на левкоза и по-специално тумори по лимфатичната система и органи на животните, задължително и незабавно се съобщават на компетентния орган;

б) терапевтично лечение или ваксинация против левкоза от какъвто и да е вид са забранени.

Член 23

Въпреки мерките, приети съгласно националните разпоредби, в случай на съмнение за левкоза, когато наличието на левкоза в дадено стадо е официално потвърдено, държавите-членки вземат подходящи мерки, за да предотвратят евентуално разпространение на болестта и по-специално гарантират, че:

— всяко придвижване от това стадо е забранено, освен с разрешение от компетентните органи с цел незабавно клане;

— въпросното стадо е изолирано така, че животните не могат да влязат в контакт с животни, непринадлежащи към това стадо,

— млякото от заразени крави може да се дава за храна на животни след подходяща топлинна обработка или да се дава на мандри за преминаване през такава обработка; храненето на животни с мляко, което не е преминало през топлинна обработка, може да бъде разрешено за стада, в които всички животни трябва да се заколят съгласно член 24, точка 1,

— кланични трупове, половинки от кланични трупове, четвъртинки, части и карантия от заразени животни, предназначени за използване като храна за животни, се обработват така, че да се предотврати заразяване,

— официалните правила за контрола на предприятия като екарисажи гарантират, че не съществува опасност от разпространяване на левкоза чрез произведени от тях материали,

— животновъдът уведомява официалния ветеринарен лекар за смъртта или клането по спешност на всяко животно от неговото стопанство.

Член 24

Държавите-членки гарантират, че в рамките на план за ликвидиране,

1. когато такъв план предвижда клане на всички животни от стадо, в което е била официално установена левкоза, тези животни се колят в рамките на период, който трябва да бъде определен от компетентните органи;

2. когато такъв план предвижда клане само на онези животни, при които левкозата е била официално установена и евентуално на онези, които са считани от компетентните органи за заразени, такова клане се осъществява в рамките на 30 дни след като техният собственик или държател, са били официално уведомени за резултатите от прегледите и за своето задължение да заколят съответните животни съгласно плана за ликвидиране в рамките на този период.

Член 25

Държавите-членки гарантират, че в случай на клане съгласно член 24, точка 2,

— нито едно животно не може да напусне съответното стадо, освен ако не е било получено разрешение от компетентния орган с цел незабавно клане,

— в съответното стадо се извършват тестове за левкоза, за да се потвърди, че болестта е премахната,

— само животни от стада, считани от компетентните органи за незаразени с левкоза, могат да бъдат използвани за възстановяване на стадото.

Член 26

Държавите-членки гарантират, че:

1. след клането на животните, посочени в член 24, и преди възстановяване на стадото, навесите и другите помещения на стадото, както и всички съдове, оборудване и други предмети, използвани за животните, се почистват и дезинфектират под официален контрол в съответствие с инструкциите, дадени от официалния ветеринарен лекар;

2. всички транспортни средства, контейнери и оборудване се почистват и дезинфектират след транспортиране на животни от заразено стадо или на материали от такива животни, или на материали или вещества, които са били в контакт с такива животни; зоните за товарене на такива животни трябва да бъдат почистени и дезинфектирани след използване;

3. дезинфекционният препарат, който трябва да се използва, и неговата концентрация се определят официално от компетентния орган на съответната държава-членка.

Член 27

Държавите-членки гарантират, че животни от стадо, класифицирано като такова, което не е обект на съмнение, не влизат в контакт с животни от стада, които не са класифицирани по този начин.

ГЛАВА V

Заключителни разпоредби

Член 28

Преди изтичането на тригодишния период, предвиден в Директива 77/391/ЕИО, Комисията представя на Съвета доклад за прилагането на плановете, предвидени в посочената директива, придружен, ако това е необходимо, от предложения за постигане на по-тясно хармонизиране на националните превантивни мерки.

Член 29

1. Директива 77/391/ЕИО влиза в сила на 1 януари 1978 г.

2. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за прилагане на националните планове за ускорено ликвидиране, одобрени в съответствие с член 9, параграф 2 от Директива 77/391/ЕИО, на датата, определена от Комисията в нейното решение за одобряване на плановете, а за плановете, одобрени през 1978 г. — не по-късно от 31 декември 1978 г.

3. Тригодишният период на изпълнение, предвиден в член 6, параграф 1 на Директива 77/391/ЕЕС, започва да тече за всяка държава-членка от датата, определена от Комисията в съответствие с параграф 2. Въпреки това, във всички случаи финансирането на Общността се ограничава до клане, осъществено преди 1 януари 1982 г.

4. По предложение на Комисията, Съветът с единодушие може, когато изпълнението на плана от предвидената дата би се сблъскало със значителни трудности в някои от държавите-членки, да отложи за тези държави датите, определени в параграф 2 и 3, за не повече от една година.

Член 30

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 декември 1977 година.

За Комисията

Председател

A. HUMBLET